μέγα μέρος ξύλων ἐκ τῆς παλαιᾶς οἰκίας, ὅπου κατῴκει ὁ μέγιστος τῆς Σκωτίας λυρικὸς ποιητὴς καὶ νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν πινακίδων διὰ τὰ δεδεμένα σώματα τῆς ἐκδόσεως ταύτης.

* * *

Διαρκὴς πόσις ἀφινθίου κατὰ τὰ διάφορα ὑπὸ ἰατρῶν γενόμενα πειράματα προκαλοῦσι ταραχὰς τῶν ἐγκεφαλικῶν λειτουργιῶν, ἐλάττωσιν τῶν διανοητικῶν καὶ σωματικῶν δυνάμεων, σπασμούς, ἐπὶ τέλους δὲ καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον. Καὶ ὅμως τὸ ποτὸν τοῦτο ἐξακολουθοῦσι νὰ πίνωσι κατὰ κόρον οἱ πεπολιτισμένοι κάτοικοι τῆς Εὐρώπης, ἀπεδείχθη δέ, ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ κατανάλωσις αὐτοῦ σημαντικῶς προώδευσεν ἐν μὲν Ὁλλανδίᾳ κατὰ 30%, ἐν Βελγίῳ κατὰ 50% καὶ ἐν Γαλλίᾳ κατὰ 70%! Ἐν Πρωσσίᾳ ὑπελογίσθη, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1865 μέχρι τοῦ 1870 ἡ ἐτησία κατανάλωσις τοῦ ποτοῦ τούτου ἀπὸ 8 λιτρῶν ἀνῆλθεν εἰς 10 κατὰ κεφαλήν, ἡ δὲ τοῦ ζύθου ἀπὸ 37 ἀνῆλθεν εἰς 88 κατὰ κεφαλήν. Τὸ ποτὸν τῆς ἀψίνθου συνίσταται ἐκ 18 καὶ πλέον εἰδῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων εὑρίσκονται καὶ τὸ βερμούθιον, ἡ κανέλλα, τὸ πορτοκάλλιον καὶ πολλὰ ἄλλα.

* * *

Ἐν Βούδᾳ Πέστῃ ἀσχολεῖται ἀπό τινος ὅμιλος μηχανικῶν εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τρόπου, καθ' ὃν ὅλη ἡ πόλις νὰ προμηθεύηται ὕδωρ ἀπὸ ὑποχθονίων πηγῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐγένετο ἤδη διάτρησις ἑνὸς ἀρτεσιανοῦ φρέατος εἰς βάθος 900 μέτρων καὶ ἐπέκεινα ἀπαιτήσασα δαπάνην ἑνὸς ἑκατομ. φράγκ. Τὸ φρέαρ παρέχει καθ' ἑκάστην 900,000 λίτρας ὕδατος 71° Κελσίου, ἐν τούτοις ἡ διάτρησις θὰ προχωρήσῃ, μέχρις οὗ ἡ θερμότης τοῦ ὕδατος αὐξηθῇ εἰς 92°. Ἀπὸ τοῦδε ὅλοι οἱ θερμοκέφαλοι κάτοικοι τῆς Οὐγγρικῆς πρωτευούσης πλάττουσι τὰ τολμηρότερα ὀνειροπολήματα περὶ τῆς μελλούσης εὐτυχίας τῆς πόλεως καὶ τῶν ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα θὰ παρέχῃ ἡ ἄκοπος πανταχόθεν προμήθεια θερμοῦ καὶ ζέοντος ὕδατος.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ.

Ἡ εὐσύνοπτος ἱστορία τῶν ἑλληνικῶν γραμματοσήμων εἶνε παντελῶς σχεδὸν ἄγνωστος εἰς τὰ μέρη μας, ἐνῷ δὲ καταβάλλεται ἀπό τινος ἐπαινετὴ φροντὶς πρὸς διάδοσιν νομισματικῶν γνώσεων, καὶ ἕκαστος ἀναγνώστης περιοδικοῦ δύναται νὰ ἐκφέρῃ ὁπωσοῦν ὁμοιαλήθη γνώμην περὶ παλαιοτάτων ἀντικειμένων, ἀναγομένων εἰς προγενεστέρας περιόδους τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου, οἱ πλεῖστοι ἀγνοοῦμεν πότε ἤρχισαν νὰ κυκλοφορῶσι τὰ ἑλληνικὰ γραμματόσημα καὶ ποσάκις μέχρι τοῦδε μετεχρωματίσθησαν ἢ διετιμήθησαν ἢ ἀνετυπώθησαν. Ἡμεῖς ἔτυχεν ἐσχάτως ἐξ ἑλληνικῆς καὶ γερμανικῆς ἅμα πηγῆς ν' ὀρυσθῶμεν τὰς ἑξῆς εὐμνημονεύτους πληροφορίας, ἃς καὶ μεταδίδομεν τοῖς ἡμετέροις Ἀναγνώσταις, παρακαλοῦντες τοὺς πραγματογνώμονας ν' ἀνακοινώσωσιν ἡμῖν ὅ,τι νομίζουσι συμπληροῦν ἢ ἐπανορθοῦν αὐτάς.

Τὰ πρῶτα λοιπὸν ἑλληνικὰ γραμματόσημα παρεδόθησαν εἰς κυκλοφορίαν τῇ 14/26. Νοεμβρίου 1860, καὶ οὐχὶ κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1861, ὡς ἐνομίζετο ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐγράφετο εἰς τὰ Λευκώματα τῶν Συλλογέων, ἐτυπώθησαν δὲ διὰ χαλυβογραφίας ἐν Παρισίοις εἰς ἓξ διάφορα χρώματα καὶ τιμάς, ἤτοι 1, 2, 5, 20, 40 καὶ 80 λεπτῶν. Κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1861 ἐκυκλοφόρησε καὶ τὸ δεκάλεπτον. Ἡ πρώτη δ' αὕτη ἔκδοσις διακρίνεται ἀπὸ τῶν μεταγενεστέρων ξυλογραφικῶν διὰ τῶν ἑξῆς μάλιστα πλεονεκτημάτων: Καθαρώτατος τύπος καὶ ἐπιμελὴς ἐπιστίλβωσις, ἀκριβεστάτη συμμετρία τῶν περιβαλλουσῶν τὸ εἰκόνισμα γραμμῶν, λεπτότατα σκιαὶ πρὸς ἀνάδειξιν τῆς ὑλαρᾶς τοῦ Ἑρμοῦ μορφῆς, τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ κράνους, χάρτης λεῖος καὶ μετρίως παχύς, καθαρὸν δὲ καὶ λεπτὸν τὸ ἐπίχρισμα τοῦ κόμμεως, αὐτὰ ἦσαν τὰ γνωρίσματα τῆς πρώτης τοῦ ἑλλ. γραμματοσήμου ἐμφανίσεως, ὡραιοτέρου τότε πάντων τῶν εὐρωπαϊκῶν ὡς πρὸς τὴν ἐπεξεργασίαν, νῦν δὲ καὶ πάντοτε ὡς πρὸς τὴν καλλιτεχνικὴν ἐπίνοιαν καὶ πρωτοτυπίαν. Εὐθὺς ὅμως τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1862 ἤρχισε νέα ἐκτύπωσις ἐν Ἀθήναις διὰ ξυλογραφικῶν ἐκτύπων, ἀφοῦ προηγουμένως, κατὰ Ἰανουάριον, εἶχε γείνει ἀπόπειρα χαλυβδίνων, δι' ἀπιστεύτου ἐπιτυχίας στεφθεῖσα, ὡς δεικνύουσι τα ὀλίγα ἀντίτυπα διλέπτων καὶ εἰκοσαλέπτων γραμματοσήμων, ἀλλὰ δι' ἀγνώστους λόγους μὴ χρησιμοποιηθεῖσα. Ὁπωσδήποτε καὶ ἡ δευτέρα αὕτη ἔκδοσις ἢ μᾶλλον ἀνατύπωσις διασώζει τὴν χάριν τῶν παρισινῶν, τὰ δὲ χρώματα εἶνε ἀμιγῆ πτητικῶν οὐσιῶν, αἵτινες εἰσήχθησαν ἀπὸ τοῦ 1864, ὅτε ἐγένετο καὶ ἄλλη ἀνατύπωσις. Ἀπὸ τοῦ 1865 καθιερώθη καὶ ἡ χρῆσις χειροτέρου ὁσημέραι χάρτου, ἀνεπιτηδείου νὰ μεταδώσῃ τὰς λεπτὰς γραμμὰς φθαρέντος ξυλογραφήματος, μέχρι δὲ τοῦ 1875 κατήντησεν ὁ Ἑρμῆς φαλακρός, σκυθρωπός, ἰσχνότατος, τὸ περιβάλλον αὐτὸν τετράγωνον πλαίσιον ἀνεπέτασε τὰς πλευρὰς πρὸς κυκλικὰς διαστάσεις, ἱκανὰς νὰ μεταβάλωσι τὰ ὡραῖα ἑλληνικὰ γράμματα εἰς ἱερογλυφικὰ σφηνώματα. Τὸ κακὸν προελήφθη διὰ νέας παρισινῆς ἐκτυπώσεως (1875), ἐπεκαλέσθημεν δὲ καὶ τότε τὴν δαπανηρὰν ἀρωγὴν τῆς Εὐρώπης, χωρὶς νὰ ἐξακριβωθῶσι τὰ αἴτια φρικώδους ὀπισθοδρομήσεως, πῶς δηλ. πρὸ δεκαπενταετίας ὅλης κατωρθώθη ἐν Ἀθήναις ἡ ἐφθηνὴ ἀναπαραγωγὴ γραμματοσήμων ἐφαμίλλων πρὸς τὰ παρισινά.

Ἀλλ' ὅτε πρό τινος ἐπεφάνη τὸ νέον τῶν γραμματοσήμων εἶδος κατὰ τὰ παρατεθειμένα δύο ὑποδείγματα, ἐλήφθη ἄρά γε ἡ ἀπαιτουμένη πρόνοια πρὸς διατήρησιν τῆς δροσερότητός του, ὡς ἐκφράζονται οἱ Γερμανοί; Ὡς καὶ προλαβόντως ἐλέγομεν ἐπεδοκιμάσθη εἰλικρινῶς ὑπὸ τῶν ξένων ἡ καινοτομία, εἰς ἡμᾶς δ' ἀπομένει νὰ παράσχωμεν διαρκὲς δεῖγμα τῆς φιλοκαλίας μας, ὀλίγην καταβάλλοντες προσοχὴν εἰς τὴν διατήρησιν καὶ βαθμιαίαν βελτίωσιν συγχρόνων τοῦ πολιτισμοῦ μνημείων, ὁποῖα θεωροῦνται καὶ εἶνε τὰ γραμματόσημα, ἀφοῦ τὸ ἄψυχον χῶμα, ἐφ' οὗ πατοῦμεν, τόσον φιλοστόργως κρύπτει εἰς τοὺς κόλπους του καὶ κατὰ καιροὺς ἀποκαλύπτει τὰ κειμήλια τοῦ πολιτισμοῦ τῶν πατέρων μας.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — κ. Α. Ζ. εἰς Βιτώλια. Τὴν τελευταίαν Σας ἐλάβομεν καὶ προσεχῶς θὰ Σᾶς γράψωμεν. — κ. Ν. Δ. Γ. εἰς Πύργον. Θὰ πράξωμεν κατὰ τὰς δοθείσας ἡμῖν ὁδηγίας. — κ. Α. Κ. εἰς Βακαῖον. Ἐλήφθησαν καὶ Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Τὸ φύλλον τοῦ κ. Β. θὰ διευθύνωμεν πρὸς ὑμᾶς. — κ. Μ. Σ. εἰς Καλαφάτιον. Ἡ ἐπιστολή Σας ἐλήφθη ἐγκαίρως, τὸ ἐν αὐτῇ ὅμως ἀναμένομεν. — κ. Α. Α. εἰς Ἁρμαβήρ. Τὰς ἐπιστολάς Σας ἐλάβομεν καὶ Σᾶς ευχαριστοῦμεν διὰ τὰς πάντοτε φιλικὰς ὑμῶν προσπαθείας. Μετὰ 3—4 ἡμέρας ἐλπίζομεν νὰ ἦνε ἕτοιμοι, ὅτε καὶ θὰ Σᾶς γράψωμεν ἐν ἐκτάσει. — κ. Ζ. εἰς Σιάτισταν. Οὐδὲν νεώτερον ἔχομεν μέχρι σήμερον. — κ. Ζ. εἰς Ἀδριανούπολιν. Ἀναμένομεν τὰ κατ' αὐτὰς αἰτηθέντα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Ἡ ἀστυνομία τῶν μεγάλων πόλεων. — Περὶ τῆς χρήσεως τοῦ γάλακτος. — Ἡ δυστυχισμένη (τέλος), κατὰ τὸν Ἰβὰν Τουργένιεφ, ὑπὸ Ε. Ν. — Ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις. — Ἐκ Πομπηΐας (μετὰ δύο εἰκόνων ἐν σελ. 172—173). — Ποικίλα. (Νέα θανατικὴ μέθοδος. — Αἱ ῥέγγαι τῆς Ὁλλανδίας. — Αἱ εὐρωπαϊκαὶ γλῶσσαι καὶ τὰ γερμανικὰ τηλεγραφεῖα. — Νέα τοῦ Κρουπ τηλεβόλα. — Οἱ ἀμαξηλάται τοῦ Λονδίνου. — Ἰδιόρρυθμοι Κυβερνητικαὶ ἀποφάσεις. — Ὀγδοήκοντα καὶ τρεῖς ἰδιοκτῆται μιᾶς οἰκίας. — Κρεωφαγία ἐν Βερολίνῳ.) — Πινακοθήκη, ἤτοι ἑρμηνεία τῶν εἰκόνων. — Καλλιτεχνία, Ἐπιστήμη. — Γραμματόσημα μετὰ τριῶν εἰκόνων. — Μικρὰ Ἀλληλογραφία

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Δρ. Βερνάρδος Γκοῦδεν (ἐν σελ. 161). — Λουδοβῖκος Β'. Βασιλεὺς της Βαυαρίας (ἐν σελ. 165). — Τὸ θέρος, κατὰ τὴν ἐλαιογραφίαν τοῦ κ. Σίχελ (ἐν σελ. 169). — Ἐκ Πομπηΐας, μνηστήριος πομπὴ (ἐν σελ. 172), ἐπικήδειος πομπὴ (ἐν σελ. 173), ἀμφότεραι ὑπὸ Salvatore de Gregorio.

Ἐκδότης **Π. Δ. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.**

Τύποις Bär & Hermann, *ἐν Λειψίᾳ.* — *Χάρτης ἐκ τῆς* Neue Papiermanufactur *ἐν Στρασβούργῳ.* — *Μελάνη* Frey & Sening, *ἐν Λειψίᾳ.*